

Arany

Arany László levele Erősey Sándorhoz

Pest 1867 jan. 19 d. u. 3óra

Kedves bátyám!

A mőhőn várt napi ujságok minden nap hol jobbra hol balra térítő híreket hoznak, s nem tudunk belőlk okosak lenni.

A városi tanácshoz 13-án beadtuk a második folyamodást, mellékelve a szalontai bizonyítványt. 16-dikán végzést kaptunk, hogy 20-dikáig lefizethetjük a váltságdíjat. Gondolva hogy ráérünk várni, várunk. - A tegnapi Naplóban aztán olvastuk az asóausztriai helytartóság soroztatórendeletét, mely szerint ott minden megváltás, mely dec. 28-dika után kérelmezett, érvénytelen. Ebből apám azt következteté, hogy fizessünk rögtön, én pedig azt, hogy általában ne fizessünk. Mert ha fizetünk, s a rendeletet visszavonják / a mihez még elegendő reményünk van, részint a lapokból, részint magánhírekből / akkor ott vész a pénz, ha nem vonják vissza, vagyis nem bocsáttatják országgyűlési tárgyalás alá, akkor én nem hiszem azt sem, hogy a megváltásokat itt később fogadnák el, mint Bécsben, hol nem a 31-dikét, a W. Z. megjelenése napját, hanem egyenesen az ő fge általi aláírás napját tekintik mér szabónak. Ez esetben tehát visszakapnók, / talán / a pénzt; azonban a tétel úgy áll, hogy a fizetéssel nyerni valamit aligha, csak veszteni lehet.

Apám még most is fizetni akar, én nem. A logycai következtetésen kívül, épen most sorsot is veték, egy krajczárost 3-szor a levegőbe dobva, s ez mindannyiszor a sással alul esett : vagyis a nem fizetést tanácslá.

Tehát nem fizetek.

Ebből pedig az következik, hogy, ha a rendelettel valami országos változás nem történnék, mire nézve bátyámék is minden nap olvasák a futó híreket, akkor nincs más reményem, mint a bátyámékban és Kálmánban vetett.

Kérem tehát, hogy a mit lehet, és mihelyt szükségét látják, mozgitsanak meg ügyemben.

Nagy Laczi dolgában Józsinak talán 16-án irtam. Erre várom az ő válaszukat, addig nem teszek semmit.

Csókoodom mindnyájokat

Pest 1867 jan. 19 d. u. 3 óra.

szerető öcsöcse

Laczi

866 jun. 27- ről keltezve egy levélben a többek közt ezt írja Arany L.
...mert nem nagy kedvem volna egyik németet ütni a másik kedvéért;

Pest 1887 Jan. 19. d. 3 óra

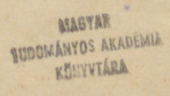
Kedves bátyám!

A hónap vért napi utazások minden nap hol jobbra hol balra tért-
 té híreket hoznak, a nem tudunk belőlük okosak lenni.
 A városi tanácsban is-án beadtuk a második folyómatokat, meli-
 keise a szalonai bizonyítványt, is-áikán végzet kapunk, hogy so-
 dikig feliratottuk a választást. Gondolva hogy részünk vért, vár-
 tunk. - A tegnapi napban aztán olvastuk az eseményekről helytér-
 és az országos érdekeltségét, mely szerint ott minden megvalósítás, mely ács.
 28-dika után kérelmezett, érvénytelen. Ebből apám azt következtet-
 hogy részünk rögtön, én pedig azt, hogy általában ne részünk. Mert
 ha részünk, a a rendelkezés visszavonták \ a minis még elegendő remé-
 nyünk van, részint a lapokból, részint magánnyelvből \ akkor ott vés-
 a pénz, ha nem vonják vissza, vagyis nem visszavonták az előzőt
 Gyula alá, akkor én nem hiszem azt sem, hogy a megvalósítások itt ké-
 sőbb fogadnak el, mint Bécsben, hol nem a 31-dikét, a W. E. megjelene-
 se napját, hanem egyenesen az ő tje általi aláírás napját tekintik
 mér szabónak. Ez esetben tehát visszavonták, \ talán \ a pénz, azon-
 ban a tétel ugy áll, hogy a részünkkel nyerni valamit aligha, csak
 veszteni lehet.

Apám még most is részünk akar, én nem. A logyos következteté-
 sen kívül, épen most sorot is veték, egy kirajzolás 3-szor a leve-
 gőbe dobva, a ez mindannyiszor a szalonai alul esett : vagyis a nem fi-
 zetés tanácsa.

Tehát nem részünk.
 Ebből pedig az következik, hogy, ha a rendelkezéssel valami orszá-
 gos változás nem történne, mire nézve bátyámék is minden nap olvas-
 sák a fűd híreket, akkor nincs más reményem, mint a bátyámékban és
 Kálmánban vetett.

Kérem tehát, hogy a mit lehet, és mihelyt szükségesét látták, hoz-
 ditsanak meg ügyemben.
 Nagy László boldogban köszönetek talán is-án irtam. Erre várom az

é választást, addig nem tezek semmit.

Csakolom mindnyájukat

Pest 1887 Jan. 19. d. 3 óra. Szerető öccsöd

László

...mert nem nagy kedvem volna egyik németet bíni a másik kedvéért;
 866 Jan. 27- ről kértave egy levélben a többek közt ezt írta Arany L.

Arany János levele Ercsey Sándorhoz.

Arany László és benne Arany János levele Ercsey Sándorhoz.

Arany J.

Pest 1867 jan. 19 d. u. 3 óra

Hát ugy van biz' az, édes öcsém, hogy én nem bírtam ezzel a megátalkodott makacs kölökkal. Mióta fizetni lehet, mindennap veszekszem vele : menjen, lóduljon, fizessen; és ha elment is, azzal jött vissza, hogy nem fizetett. Most már vége a határidőnek; s ő issza meg a levét. Egyébaránt, a mint a dolgok állnak, én sem hiszem, az eszemmel, hogy a befizetésnek valami haszna lehetett volna ; kára pedig minden esetre : az ezer forint. Sőt tegnap este majd meg is örültünk, hogy be nem fizettünk. Egy közlemény jött az Estilapban, a " Presse " után, hogy meg van a szent egyesség; a rendelet vissza vonatik, Magyarország számokban kifejezett contingent ad az ujonczokhoz, mit az országgyűlés ajánl meg stb, hisz talán már olvastátok. De bizony ez örömünk csak reggelig tartott : a reggeli lapok táviratából megtudtuk, hogy a Wiener Zeitung már is desavouálta. Most hát nem tudjuk, jobb lett volna-e befizetni, mint nem. Engem az érzés, valami sejtetem, mindig arra ösztönzött, hogy fizessük be - adjuk be a moschust. De már késő : meglátjuk, jobb volt-e a Laczi logikája, mint az én ösztönöm

Most már a Geyer pénzt ne küldd fel, annál kevésbbé a magadébol - mert kelleni fog az ott, többel együtt.

Engem pedig, e gondok mellett, még nagygyűlésünk ezer bajai is nyomorgatnak ; nem is írok többet, hanem átadom Laczinak a tollat, ki még folytatni akarja. Áldjon meg a jó Isten mindnyájatokat !

Pest, jan. 20-án 1867

szerető bátyád

Arany J.

Arany János levele Erőss Györgynek.

Pest 1887. Jan. 19. ó. 3. óra

Hat van van biz, az, édes gödöm, hogy én nem bírtam ezzel a
 megalkotott makacs költővel. Milyen faszit látni, mindennap ve-
 szeszem vele: mentem, időltöm, faszit; és az alant is, ezzel
 jött vissza, hogy nem faszit. Most már vége a beszélgetésnek; a ő
 faszit mag a faszit. Egyedül, a mint a dolgok állnak, én nem bi-
 szem, az szemmel, hogy a beszélgetésnek valami haszna lehetett vol-
 na; kár pedig minden szóra: az ezer forint. Ezt tegnap este
 magt mag is örültem, hogy de nem faszitunk. Egy költemény jött az
 Szilárd, a "Frasz" után, hogy van a szerszámosság; a
 rendeltetésviszonyok, Magyarországban kiteljesedett gon-
 ringhat az az utonokhoz, mit az országgyűlés átani mag az,
 nias talán már olvastok. De bizony az örömmük csak tegnap tar-
 tott: a legelő lapok tévítései meggyűntek, hogy a faszit faszit-
 tony már is leavarták. Most hat nem tudjuk, jobb lesz volna-
 belizeni, mint nem. Engem az érde, valami esztelen, mindig arra
 ösztönöz, hogy faszit de - adjuk de a monomani. De már késő:
 meglátjuk, jobb volt-e a hazai foglalkozás, mint az én beszélgeté-
 most már a gyerep pénzét ne kálid fel; annál kevésbé a meg-
 lédi - már kálidni fog az ott, többel egyet.

Engem pedig, a gondok mellett, még meggyűntünk ezer bejárt is
 nyomorgatás; nem is lesz többet, hanem északon belizni a szilárd,
 ki még folytatni akarja. Aligton mag a jó írásen minyűntek!

Pest, Jan. 20-an 1887

Arany J.
 ezertől bátyád